

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cursus Biennalis Studii Canonici, Sive Succincta Et
Methodica Sacrorum Canonum Explanatio**

Engelhard, Johann Martin

Moguntiae, 1700

Titulus I. De Summa Trinitate & Fide Catholicâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63255](#)

arii. **h**ujus libri, atque hæc est totius libri primi dispository, quam idcirco in principio claritatis causâ ponere volui, ne in quovis titulo speciale materiae connexionem & cohærentiam assignare necesse sit.

TITULUS I.

De

Summa Trinitate & Fide Catholicâ.

Mexitò à summa ac indivisa Trinitate jura nostra ordimur: Vanum enim est iura nesse, & ipsum Justitiae fontem Deum trinum & unum non agnoscere; ut potecum salus æterna, ad quam per morum & vitæ sanctitatem à SS. Canonibus præscriptam præparamur, sine agnitione Dei nequeat obtineri, *Hebr. II.* Ille enim est Alpha & Omega, principium & finis universi juris, cum per ipsum reges imperent, & legum conditores justa decernant. *Prov. 8.*

QUÆRES 1. In quo consistat mysterium Sanctissimæ Trinitatis? **R**esp. In eo consistit, quod credamus in Æitate tres esse personas unam habentes naturam & essentiam, ita ut licet quæque persona Deus sit, non tamen tres sed unus solummodo Deus dici possit. *cap. I. b. t.* quod licet ratione non capiamus, fide tamen certitudinem habemus.

QUÆRES 2. An fides in sanctissimam Trinitatem ad salutem æternam consequendam sit necessaria necessitate medii, sicut fides in Deum **R**esp.

Resp. Probabiliter affirmative, intellige post sufficiem illius declarationem in N.T. à Christo & Apostolis factam, unde sicut accedentem ad Deum oportet credere quod Deus sit, sic quoque credere oportet quod trinus in personis sit. ita Layman. lib. 2. tract. 1. cap. 8. num. 5. Probatur 1. ex Matth. 28. & Marc. 16. Ubi Apostoli à Christo missi sunt in universum orbem, ad annuntiandum Sanctissimæ Trinitatis mysterium. 2. probatur ex ratione: Sicut enim in lege Veteri fides saltem implicita in Christum necessaria erat ad salutem necessitate medii, eò quod mysterium incarnationis obscure propositum esset; sic in lege gratiæ, cū Mysteria redēptionis & Trinitatis sufficienter explicata sint, fides explicita in Christū & SS. Trinitatē, necessarium erit mediū ad salutem.

OBIICES. Apostolus Paulus Ephesi invitit discipulos, qui Spiritum sanctum non agnoverant, consequenter fidem in Sanctissimam Trinitatem non habebant, & tamen erant credentes discipuli Actor. 19. v. 2. Ergo fides in Sanctissimam Trinitatem non est necessaria necessitate medii. Resp. Illo tempore Mysterium Trinitatis nondum fuisse sufficienter propositum, ac propterea hominem ejus Mysterii ignarum credentem appellari & salvare potuisse.

QUÆRES. 3. Quarum rerum fides sit necessaria necessitate præcepti? Relp. Omnium earum quæ ab Ecclesia Catholica proponuntur credendæ; ut adeò non sufficiat si es in Christum, prout somniant moderni indifferentistæ, Prob. 1. Quicunque non est membrum corporis Christi non potest salvare; sed qui non est in vera eccle-

suffi. ecclesia adeoquè veram fidem non habet non est
 to & membrum corporis Christi ; Ephes 5. maximè
 cùm non sit, nisi una fides salvifica, Ephes. cap. 4.
 Ergò talis non poterit salvari. Prob. 2. ex Actor.
 6. 15. Ubi Apostoli convenerant deliberaturi an
 conversis ad Christianam fidem necessaria esset
 circumcisio ; vana autem fuisset & inutilis eo-
 rum conventio , si solā fide in Christum salvari
 potuissent. Prob. 3. Galatæ habebent fidem in
 Christum; sed hæc fides non erat illis sufficiens
 ad salutem ; dicit enim Apostolus Gal. 5. Si cir-
 cumcidamini Christus vobis nihil proderit. Ergò. Prob.
 4. Hymenæus & Philetus habebant fidem in
 Christum & nihilominus declaravit eos S. Paulus
 hæreticos, eo quod docerent, resurrectionem
 jam esse factam 1. Tim. 2. 17. Ergò non sufficit ad
 salutem in Christum credere, sed necesse erit fi-
 dem ecclesiæ quoad omnes articulos amplecti:
 Quare ex verbis Apostoli ad Tit. 1. Statuit Ponti-
 sex in cap. 2. h.t. eos qui contraria fidei Catholicæ
 dogmata fovere præsumpserint, erroris & hæreses os
 damnatos, tanquam vitiosa & inutilia membra à
 corpore Christi abscindendos & à communione
 fidelium removendos esse.

QUÆRES 4. An sufficiat fidem corde tenere an
 verò eandem exterius profiteri quandoque ne-
 cessere sit? Relp. Professionem fidei externam ne-
 cessariam esse multis casibus. Videlicet primò si
 quis legitimè de ea interrogatus fuerit; si honor
 Deo debitus privativè vel contrariè cessaret, aut
 periclitaretur salus proximi. Secundò, ad pro-
 fessionem fidei externam tenentur promovendi
 ad Episcopatus; ut novissimè statuit Trit. Iess. 24.

cap. 1.

e. i. de Reform. Tertio, provisi de canoniciatibus in ecclesiis Cathedralibus Trid dict. sess cap. 12. §. provisi. Quartò, assuñendi ad beneficia curata. Trid. cit. sess. c. 22. Quintò, Prælati religionum etiam militantium per bullam Pii IV. quæ incipit *sacrosanda*. Sextò, promovendi in Doctores, Magistros, Professores & quidem sub excommunicatione latæ sententiæ per bullam Pii V. intellige in iis locis in quibus dicta bulla recepta est. Si quis plura de hac materiâ scire desideret, Theologos consulat, eorum enim fori est non nostri. Pauca hæc quæ diximus, canonistæ sufficiant.

TITULUS II. De Constitutionibus.

QUÆRES 1. Quid sit constitutio? Resp. Nomen constitutionis sumitur vel generaliter, & sic comprehendit omne jus positivum ecclesiasticum & civile; vel sumitur specialiter; idque vel in jure civili, & tunc per Constitutiones intelliguntur leges; vel in jure ecclesiastico, & hoc sensu veniunt canones, sive decreta summorum Pontificum, Conciliorum universaliū, aliorumque legislatorum ordinationes. Constitutio hoc posteriori sensu accepta, hujus loci est & definitur, ordinatio sive sanctio, ab eo qui ius statuendi habet in publicam subditorum utilitatem facta, obligans omnes legislatoris Iurisdictionis subjectos. cap. 1. b. t. 5. can. 2. dist. 4.

OUÆ.